

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

640.24

Szerző:

Cím: Budapest - kávéházak nélkül

Hely

Idő

"1919"

Forrás:

Budapesti Hírlap

Személy

Helyszám

Bp.

(Hely)

1919. 3. 7

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Budapest — kávéházak nélkül.

Budapest, márc. 6.

Ma reggel óta sztrájkolnak Budapesten a kávéházi pincérek és zárva maradtak az összes kávéházak. Korra indultunk ma reggel a városban, hogy megfigyeljük, miként fest Budapest, a kávéházak városa, kávéházak nélkül. Már hajnalban nyolc óra-kor informálódhattunk arról, hogy a pincérek eredeti határozatuktól eltérően dél helyett reggel kezdték meg a sztrájkot, s hogy a kávéházakat ki sem nyitották.

A nagyobb kávéházak előtt sűrű csoportokban állottak az emberek. Azok, a kik a reggelijüket a kávéház márványasztalán szokták rendszerint elfogyasztani, valamint azok, a kik újságolvasás céljából látogatják naponként a kávéházat, csalódottan távoztak a csukott ajtók és a leeresztett redők láttára. Ott maradtak azonban a kávéházak előtt azok a törzsvendégek, a kiknek a kávéház ugyszólván második otthonuk s a kiket foglalkozásuk is ráutal arra, hogy napjuk nagy, vagy talán nagyobb részét kávéházban töltsék. Hisz tudvalevő, hogy a pesti kávéházak nagy része valóságos kis börze, a hol sok mindenféle üzletet lebonyolítanak.

A reggelizés kérdését a kintrekedtek elég könnyen intézték el. Bementek a legközelebbi cukrászdába, elfogyasztották az összes készleteket — darabját 1—1.50 korona — vagy pedig ellátogattak a szomszédos fűszerüzletekbe és összevásárolták mindazokat az élelmiszereket, a melyek a reggeli órákban jól esnek a hadikávéhoz szokott gyomornak. A takarékosabbak megelégedtek az otthonról hozott kenyérrel is, a melyet valamely

diszkrétebb fekvésű kapuban fogvasztottak el. A segédházfelügyelők meg is jegyezték, hogy soha sem láttak annyi papirost a kapuk alatt, mint ma délelőtt.

Reggelizés után az üzlettel foglalkozó emberek visszatértek a kávéházak elé s a közlekedő padokat elfoglalva, ott várták meg társaikat. A legszebb májusi napon sem ül annyi ember a padokon, mint a mennyi ma délelőtt ült. A mi pedig leginkább meglepett, az emberek vidámsága volt. Mert az a remény éltette őket, hogy ebéd után már nyitva lesznek a kávéházak és hogy az ebédutáni pikkoló majd kárpótolja őket a reggeli fehér kávéért. Hiú remény volt. A kávéházak ebéd után is zárva maradtak s két-három óra tájban valóságos korszakult a látogatottabb kávéházak bejárói előtt.

A külső periferiákon, a hol minden kávéház valóságos üzlet, még szívesebb volt a kép. Egész csomó árumintát mutogattak egymásnak az emberek, a kik tegnap a kávéházak kerek asztalai mellett kérem, nyitva lesz-e holnap, de senki sem tudott hamelték az árakat. Fantasztikus számok röpködtek tározott feleletet adni. A tárgyilagosság kedvéért a levegőben és a járókelők minden nagyobb fárad-azonban konstatálunk kell, hogy mindenki, a ki-ság nélkül tájékozódhattak a mai árakról. A Bel-vel telefonon beszélgettünk, bizott abban, hogy talán városban viszont inkább a hölgyek voltak szép — nyitva lesz... számmal képviselve a kávéházak előtt, mert tegnap abban állapotok meg barátjainkkal, hogy délután föltétlenül találkoznak és nem akarták szöszegőnek mutatkozni. A hölgyek azonban hamarabb bele-törődtek a változtathatatlanba, mint a férfiak, a kik hangosan adtak annak a véleménynek kifejezést, hogy annak idején a borbélyüzle-tek bezárása nem érintette őket olyan kinosan, mint most a kávéház hiánya. Az egyik férfi kávéháza küszöbére állva, szónoklatot is tartott, a melyben tudomására adta a künnrekedt törzsvendégeknek,

hogy őt azért érinti kellemetlenebbül a pincer-sztrájk, mint a borbély-sztrájk, mert szakállal lehet, de kávéház nélkül nem lehet élni manapság. Zajos helyesléssel kísérték a fölszóaló szavait és mindnyájan megfogadták, hogy mindaddig, a míg a sztrájk tart, szorgalmasan megjelennek a kávéházak — előtt...

— A viszontlátásra! — mondták egymásnak az emberek, mikor leszállt a nap és azok kivételével, a kik vendéglőben vacsoráznak, mindenki hazasietett. Persze, a vendéglők is zsúfolva voltak, de azért még többen voltak, a kik odahaza telefonbeszélgetések útján iparkodtak szórakozni. A telefonbeszélgetés ugyanis ma igazán szórakozás-számba ment, mert igen hamar lehetett összeköttetést kapni. Ugy látszik, mégis csak azoknak van igazuk, a kik azt mondják, hogy a kávéházi beszélgetések foglalják le a telefonforgalmat. A telefonon is legtöbbször azt kérdezték egymástól az emberek, hogy mit gondolt, de senki sem tudott határozott feleletet adni. A tárgyilagosság kedvéért a levegőben és a járókelők minden nagyobb fárad-azonban konstatálunk kell, hogy mindenki, a ki-ság nélkül tájékozódhattak a mai árakról. A Bel-vel telefonon beszélgettünk, bizott abban, hogy talán városban viszont inkább a hölgyek voltak szép — nyitva lesz...